

### 9.1.2 Použití

οὗτος a ἐκεῖνος lze použít jako zájmeno nebo jako adjektivum.

Jejich **použití jako zájmen** je zřejmé (pokud není jasné, namísto jakého podstatného jména stojí, zkuste si v češtině doplnit „člověk/muž“, pokud jsou maskulina, „žena“ [feminina], nebo „věc“ [neutra]).

ἐβλεψα ἐκείνους. – Uviděl jsem ony lidi/muže.

ἀρξεται ταυτα. – Začíná tyto věci.

Jejich **použití jako adjektiv** je téměř stejně jednoduché, je však třeba se naučit dvě věci.

(i) Vždy se musí navíc použít určitý člen.

(ii) V rámci slovosledu jsou umístěny, jako kdyby byly predikáty (tj. před určitý člen nebo bezprostředně za podstatným jménem, ale nikdy bezprostředně po členu), přestože jejich použití je skutečně atributivní.<sup>1</sup>

V češtině: Tento bratr

V řečtině: οὗτος ὁ ἀδελφος

όλος („celý“) se skloňuje jako ἀγαθος, ale používá se jako οὗτος (tj. nachází se před členem), např. celý zástup = όλος ὁ όχλος, ne ὁ όλος όχλος.

---

<sup>1</sup> Můžete si to racionalizovat úvahou, že „tento“ a „onen“ jsou svým charakterem emfatická slova, a proto kvůli důrazu jsou uvedena nejdřív.